

Veen, studierend en reizend, het klassieke leerprogramma afrondde van de 17de eeuwers die hij bewonderde - met Algiers als exotisch incident.

Omstreeks 1930 vestigde Karel van Veen zich permanent in Veere, waaraan naast kunstenaarskolonies als Domburg, Laren en Bergen, t.z.t. ook aandacht zal moeten worden besteed: Jos But (1899), Maurice (1873) en Sáríka (1900) Góth, Claire Bonebakker (1904), Dirk Koets (1895), Jan Heyse (1882), Dirk van Gelder (1907), en anderen.

In het werk van Karel van Veen, waarvan me helaas uit de beginperiode niet veel bekend is, vond een merkwaardige fusie plaats van schilder- en reiservaringen. Moorse schonen kan men op de kade van Veere aantreffen tegen een Italiaanse achtergrond. De problemen die zich bij zo'n multiculturele ontmoeting konden voordoen, loste de schilder op door het gezelschap in een circus- of kermissituatie te plaatsen; dat bleef door de jaren een geliefde entourage. Het huis aan de kade in Veere werd van wandschilderingen voorzien - ik heb het adres en ga me daar dezer dagen beleefd voorstellen, met het verzoek om te mogen kijken of ze er nog zijn. Want dat heeft inmiddels niemand gedaan. Zo gaat dat soms. Zoon Arie, grafisch ontwerper, op dezelfde bladzijde als zijn vader vermeld in de 'Pieter Scheen', Lexicon Nederlandse Beeldende Kunstenaars 1750-1950, werd geboren in 1928.

In Veere ging Karel van Veen met hulp van zijn buurman Jan Heyse houtsneden maken. In het Maandblad voor Beeldende Kunst (1929) schreef Johan Schwencke, dat die moeilijke techniek zich bij uitstek leende om een gevaarlijke virtuositeit aan banden te leggen, en tot bezinning te dwingen. Het is één van de weinige publicaties over Karel van Veen die er zijn. Geëxposeerd werd er niet veel en wanneer dat gebeurde, dan in groepsverband.

In de oorlog genoot de schilder de eer om met enkele honderden Nederlanders te worden geïnterneerd in het gijzelaarskamp Sint Michielsgestel. Het huis aan de kade in Veere werd leeggeroofd, er ging veel werk verloren. In Sint Michielsgestel had Van Veen een atelier en hij gaf er tekenlessen, 'alle werkdagen gedurende een uur', zoals het gedenkboek 'Beekvliet' (Schiedam, 1946) vermeldt. 'Het halve kamp' werd door hem geportretteerd - gekoesterd familiebezit. Ook de toekomstige minister-president Schermerhorn werd geportretteerd, de eerste van vele eerste ministers en notablen.